

Jak wziąć ślub z cudzoziemcem?

Emigrant, który chce się ożenić, nie musi w tym celu wracać do kraju. Ślubu może udzielić mu konsul. Małżeństwo z cudzoziemcem można zawrzeć również w Polsce przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego.

Konsul przyjmuje oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński wówczas, gdy narzeczeni mają obywatelstwo polskie. Przyjmuje też oświadczenie o nazwisku małżonków i ich dzieci. Natomiast przebywający za granicą Polak może wziąć ślub z cudzoziemcem przed organem powołanym do tego w państwie pobytu. Przedtem jednak powinien uzyskać zaświadczenie od konsula o zdolności prawnej do zawarcia małżeństwa za granicą.

Także w kraju

Z cudzoziemcem można zawrzeć małżeństwo również w Polsce. Wówczas cudzoziemiec powinien złożyć kierownikowi urzędu stanu cywilnego dokument potwierdzający, że może wziąć ślub według prawa ojczystego. Gdyby jednak uzyskanie dokumentu napotykało trudne do przezwyciężenia przeszkody, to wówczas polski sąd w postępowaniu nieprocesowym może cudzoziemca zwolnić z tego obowiązku. Zanim sąd postanowi o zwolnieniu, powinien ustalić, czy na podstawie prawa ojczystego cudzoziemiec może zawrzeć małżeństwo. Sprzeczność ojczystego prawa cudzoziemca z podstawowymi zasadami obowiązującego w Polsce porządku publicznego stanowi nieusuwalną przeszkodę do zawarcia małżeństwa.

Zdolność prawna cudzoziemca do zawarcia małżeństwa według polskiego prawa, czyli małżeństwa laickiego, jest niezależna od wyznania i zakazów religijnych co do małżeństw z osobami innych wyznań. Nie jest więc przeszkodą do zawarcia małżeństwa w urzędzie stanu cywilnego. Niektóre kraje nie przewidują wydawania dokumentów stwierdzających możliwość zawarcia małżeństwa według prawa krajowego. Są to: Albania, Australia, Chorwacja, Estonia, Grecja, Hiszpania, Serbia i Czarnogóra, Litwa, Malta, Macedonia, Rumunia i Ukraina.

Jakie obywatelstwo?

Zawarcie małżeństwa przez Polaka z cudzoziemcem nie powoduje zmian w obywatelstwie małżonków. Natomiast dziecko przez urodzenie nabywa obywatelstwo polskie, gdy oboje rodzice, nawet przebywający za granicą, są obywatelami polskimi albo przynajmniej jedno z nich jest obywatelem polskim, a drugie obywatelem innego państwa.

Jednak rodzice w ciągu trzech miesięcy od urodzenia się dziecka mogą złożyć zgodnie oświadczenie przed właściwym organem i wybrać dla niego obywatelstwo obcego państwa. Uprawnienie takie przysługuje im wówczas, gdy jedno z rodziców jest obywatelem tego kraju, a według prawa tam obowiązującego dziecko może nabyć obywatelstwo. Jeżeli między rodzicami nie ma porozumienia w sprawie obywatelstwa dziecka, to w ciągu trzech miesięcy od jego urodzin mogą się zwrócić o rozstrzygnięcie do polskiego sądu. Zdarza się, że w ciągu roku od dnia urodzin nastąpi zmiana obywatelstwa jednego lub obojga rodziców. Wtedy w ciągu trzech miesięcy od tej zmiany mogą podjąć decyzję w sprawie obywatelstwa dziecka.

KONIECZNE ZEZWOLENIA

Prawodawstwa niektórych państw europejskich uzależniają ważność na swoim obszarze małżeństw z cudzoziemcami od zezwolenia na zawarcie małżeństwa.

Państwa, których ustawodawstwa wymagają uzyskanie zezwolenia na zawarcie małżeństwa z cudzoziemcami, to np. Jemen, Kambodża, Kuwejt, Libia, Sudan, Syria, Zambia. Ustawodawstwo Zambii przewiduje wręcz zakaz małżeństw studentów studiujących za granicą z obywatelami państw obcych.